

A Emilio Botín, president del BSCH, li va fer gràcia la carta que li va enviar el seu accionista més jove, el va voler conèixer i ha acabat canviant els estatuts del seu banc perquè puguin votar els accionistes minoritaris.

Un economista molt precoç

Jordi Vellvé, un nen de Torres de Segre (Segrià), aconsegueix canviar els estatuts del gegant de la banca BSCH escrivint una carta al seu president, Emilio Botín, en què es queixava que els petits accionistes com ell no tenien veu ni vot. El financer va voler conèixer el lleidatà, que aleshores només tenia deu anys, i el va convidar a la darrera junta d'accionistes celebrada recentment.

“És un nen com qualsevol altre, no ho oblideu.” La mare de Jordi Vellvé pateix cada cop que el seu fill és notícia. Entén que el Jordi estigui tan sol·licitat pels mitjans de comunicació i, de fet, és extraordinàriament amable amb la premsa, però vol recordar que el seu fill només té onze anys i que s’ha d’evitar mostrar-lo com un ésser estrany. Feta la precisió, confirma que recentment la família ha anat a Santander. I no precisament per fer turisme, sinó convidats pel totpoderós Emilio Botín a participar en la junta d'accionistes del gegant de la banca Banc Santander Central Hispano (BSCH).

Tot va començar quan el Jordi només tenia deu anys i va sorprendre un oncle seu demanant-li un regal de Reis força especial: “Vull accions de l’Íbex 35”, li va dir. Es van quedar tots de pedra. A aquest nen de Torres de Segre sempre li havien agradat molt els números i ha-

via mostrat interès a conèixer el funcionament de la borsa. Però d’aquí a fer-se inversor... Als seus oncles els va fer gràcia i li van comprar tres accions del BSCH. La sorpresa va venir després. La família pensava que la lògica il·lusió dels primers dies s’aniria esvainent. Però no va ser així. El Jordi Vellvé no perdia de vista les seves tres accions. A través del teletext del seu televisor seguia dia a dia l’evolució de la inversió. Se sentia molt orgullós de ser accionista d’un banc tan important i li va doldre saber que malgrat els tres títols borsaris, no tenia veu ni vot a l’entitat, una de les més importants de l’estat, donat que només els propietaris de 100 o més accions poden participar en les juntes. El jove lleidatà no s’ho va pensar dues vegades i li va escriure una carta a Emilio Botín en què expressava la seva disconformitat per aquesta normativa, a la vegada que l’ani-

mava a celebrar les reunions a Lleida o, com a molt lluny, a Barcelona, per tal que ell hi pogués assistir. A Botín la carta del Jordi Vellvé el va deixar ben parat. Tant és així que va voler conèixer el més jove accionista de l’entitat que presideix. El va convidar juntament amb els seus pares a visitar la seu del Banc Santander a Barcelona.

A Vellvé li van deixar que s’ho mirés tot ben mirat, incloses les sales de les caixes fortes, abans de conèixer Botín en persona. Però la gran sorpresa seria una altra. Una setmana abans de la trobada, el BSCH va celebrar junta d'accionistes. Botín va explicar que de totes les cartes que havia rebut n’hi havia dues que li havien interessat especialment. Una l’havia escrita un accionista de 98 anys. L’altra, el Jordi Vellvé. De la lectura d’aquestes i altres cartes Botín va arribar a la conclusió que el BSCH havia de canviar els estatuts, perquè no estava bé que es vetessin els accionistes pel seu nombre d’accions. I es van modificar. El jove veí de Torres de Segre es va convertir en l’heroi de l’entitat bancària, que va decidir premiar-lo convidant-lo a anar a la propera junta, que acaba de celebrar-se a Santander.

Els banquers de la localitat lleidatana on viu el Jordi són els que menys s’han sorprès amb la notícia. Abans de complir

els deu anys, el nen ja havia entrat a gairebé totes les entitats bancàries a interessar-se pels plans d'estalvis que oferien o per l'interès que rebria en cas de dipositar-hi els seus estalvis. Als seus pares sempre els ha sorprès aquesta passió per les finances, però s'hi han acostumat. "És cert que li agrada un món aparentment molt adult, però per la resta és un nen completament normal." Això sí, el seu joc predilecte és el Monopoly, com no podia ser d'una altra manera.

Econòmicament, té les idees molt clares. Creu que ser accionista és una bona manera de guanyar diners. Volia tenir el dret a assistir a les juntes perquè, precisament, pensava que si no estava al cas de tot podia equivocar-se a l'hora d'invertir. I el fet és que fila molt prim per l'edat. Assegura, per exemple, que posaria els seus diners en empreses de ciment quan hi hagués eleccions perquè es fan moltes obres. Lògica pura.

Malgrat la seva incipient vocació i el suport de Botín, Jordi Vellvé estava nerviós en el seu paper de convidat d' excepció a la darrera junta d'accionistes de l'entitat. Això sí, tenia clar que no s'avorriria, perquè en aquests llocs es couen operacions molt importants i es fan anar xifres vertiginoses. Ell, tenint en compte la seva edat, també ha passat de ser un accionista testimonial amb només tres títols, a sumar-ne vuitanta. Ha comprat les accions estalviant de sants, aniversaris i similars. A tota la família li deia que res no li faria més il·lusió que percebre diners, i quan en va reunir prou, va adquirir més accions. Els pares del Jordi van rebre una mena de manual d'instruccions per garantir que la junta transcorregués amb normalitat, però el fet és que el lleidatà va estar molt atent i no va fer falta cridar-li l'atenció. I això que en aquesta maratoniana reunió es va posar a prova la vocació del jove financer. Res més lluny d'un joc de nens que l'estat de comptes d'un gegant que va obtenir un benefici de 3.000 milions euros. Al Jordi ja li està bé. Beneficis i la perspectiva d'unes llargues vacances d'estiu per oblidar-se del parquet borsari i centrar-se en l'activitat, també frenètica, de les piscines.

Anna Sàez

B A S E S

PREMIS OCTUBRE

2004

PREMI D'ASSAIG JOAN FUSTER

Jurats: *Francesc-Marc Alvaro, Muriel Casals, Josep Fontana, Carles Viver Pi-Sunyer i Vicent Sanchis.*

Els originals hauran de tenir una extensió d'entre 150 i 250 fulls; cada full tindrà entre 1.800 i 2.000 caràcters.

El premi consisteix en una escultura d'Andreu Alfaro més la quantitat de 6.000 euros.

PREMI DE NARRATIVA ANDROMINA

Jurats: *Francesc Calafat, Alfred Mondria, Ramon Pla, Maria Mercè Roca i Francesc Sellés.*

Els originals hauran de tenir una extensió d'entre 150 i 200 fulls; cada full tindrà entre 1.800 i 2.000 caràcters.

El premi consisteix en una escultura d'Andreu Alfaro més la quantitat de 12.000 euros.

PREMI DE POESIA VICENT ANDRÉS ESTELLÉS

Jurats: *Vicenç Altaïó, David Castillo, Marc Granell, Anna Maria Moix i Tònia Passola.*

Els originals hauran de tenir una extensió d'entre 80 i 100 fulls.

El premi consisteix en una escultura d'Andreu Alfaro més la quantitat de 4.000 euros.

PREMI DE TEATRE

Jurats: *Mario Gas, Julià A. Mániz i Carme Portaceli.*

L'extensió dels originals haurà de ser d'entre 80 i 100 fulls.

El premi consisteix en una escultura d'Andreu Alfaro més la quantitat de 4.000 euros.

MÉS INFORMACIÓ:

edicions **3i4** València

Pérez Bayer, 11 - 46002 València
Tel: 963 516 492 - Fax 963 529 872
e-mail: tresiquatre@tresiquatre.com
www.tresiquatre.com